

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **S.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej J. advokátkou so sídlom v P., proti žalovanému **M.**, bývajúcemu v P. oprávnenému podnikateľ pod obchodným menom **M.**, zastúpenému J., advokátom so sídlom v K., **o zaplatenie 32 530,04 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14 C 127/2005, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2013 sp. zn. 13 Co 76/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací na odvolanie právnej predchodkyne žalobkyne - spoločnosti S., so sídlom v B., IČO: X.X., a na odvolanie žalovaného, označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov z 8. júna 2011 č. k. 14 C 127/2005-232 vo vyhovujúcom výroku vo veci samej, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11 395,50 EUR, a potvrdil ho aj vo výroku o trovách konania. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo výroku vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Na zdôraznenie doplnil, že znalec vo svojom posudku dostatočne objektívne zistil výšku žalobcovi priznaného bezdôvodného obohatenia rovnajúcu sa výške nájomného, ktoré by bol mohol žalobca dosiahnuť.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom, inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil, že odvolací súd odmietol vykonať ďalšie dôkazy, resp. na ne neprihliadol.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie

konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ namietal odňatie možnosti konať pred súdom tým, že sudy nevykonali ďalšie ním navrhnuté dôkazy (kontrolné znalecké dokazovanie, doplnenie znaleckého posudku a výsluch znalca), dovolací súd poznamenáva, že samotné nevykonanie všetkých dôkazov navrhnutých účastníkmi konania nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Z odôvodnenia rozsudkov oboch súdov je dostatočne zrejmé, prečo neakceptovali návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania (hodnotiac závery vykonaného znaleckého dokazovania za objektívne). Navyše zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa z 3. 6. 2011 vyplýva, že zástupca žalovaného výslovne uviedol, že výsluch znalca nenavrhuje, pretože je to zbytočné. K odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom nedošlo ani postupom odvolacieho súdu, ktorý na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie, na ktorom účastníci mali možnosť sa vyjadriť k vykonaným dôkazom a ku skutkovej ako i k právnej stránke veci.

Na dovolacie námietky spočívajúce v existencii tzv. inej vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a v nesprávnom právnom posúdení veci súdmi nižších stupňov, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť relevantné len v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, keď samotné nie sú dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol /§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p./.

Úspešnej žalobkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy súvisiace s odmenou jej zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu vzhľadom k odmietnutiu dovolania nepovažoval za potrebné na účelné bránenie práva. V preskúmvanej veci mohla byť totiž prípustnosť dovolania daná len existenciou niektorej z procesných väd, vyplývajúcich z ustanovenia § 237 O. s. p., ktoré dovolací súd skúma bez ohľadu na stanoviská účastníkov konania.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2015

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková